

Bartalits

Egész évre 1 forint.

I. évfolyam. 4. szám.

Budapest, 1882. Február 1.

FÜSTÖLŐ.

ANTISZEMITIKO-SZATYRIKUS S HUMORISZTIKUS

KÉPES HAVI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

KIADÓ-TULAJDONOS:

PIPA JÁNOS.

BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

Phinkelesz Kóbi, a fess jerek thünödési és esetei. (Képpel.) — Bolond Istóknak. (Költemény, Pipa Jánostól.) — A káthorvos ór. (Makra Pipától.) — A szinfalak mögüll. (Képpel.) — Hiteles jóvendölések. — Phinkelesz Kóbi a „Petófi“-ben. (2 képpel.) — Vasvári kóser népdal. (Költemény.) — A budapesti ref. főgymnáziumból. — A régesrég óta ígért dióskifliról. — Apotheozis. — Pipafüst-karikák. — Sziklai Emiliának. (Költemény.) — A nemzeti színház előtt. (Képpel.) — A wasch-waari Sylveszter-bál. — Bábelyelv. — A bebizonyított saját haszon. — A jó dakter. (Képpel.) — Vásárbán — Amit nem lehet az egyetemen tanulni. — Gyakorlaton. (Képpel.) — Vidéki telefon. — Az istvántéri Dávid Klein, és az ő unokhája az Izidor. — Fejtörő. — A 3. sz. fejtörő megfejtése. — Szerkesztői. üzenetek. — A borítóé-k o.n: Előfizetési-fölvívás. — A 3. sz. fejtörő helyes megfejtői. — Előfizetési-fölvívás a „12 röpirat“-ra. — Elvbarátainkhoz. — Hirdetések.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE:

EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: A KIADÓNÁL VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZÁM.

VIDÉKEN: MINDEN PÓSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1882.

Az ujonnan beérkező előfizetők az eddig már megjelent számokat is kapják.

„FÜSTÖLŐ“

czimű antiszemitiko-szatyrikus és humorisztikus havi-közlönyre.

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy vállalatunk nemcsak hogy nem akar concurrens vállalat lenni a „12 röpirat“-tal szemben, de sőt inkább annak utjait egyenetlen lesz hivatása. A „12 röpirat“ komoly irányánál fogva egyebek közt humorisztikus rovatot sem nyithat; pedig ahol komoly érvek nem elégségesek a hatás előidézésére, ott a humor és a szatyra megteszik kötelességüket.

A „**Füstölő**“ a zsidókérdés iránti érdekeltséget a közönségnél már csak azért is élénkségen fogja tartani, mert a „12 röpirat“ füzetei megjelenésének időpontjától egyenlő távolban, vagyis minden hó elsején fog megjelenni. Első sorban és mindenekelőtt a zsidópestis orvoslását tűzi ki céljául; de emellett a politikai, irodalmi és általában a társadalmi élet többi mozzanatait és intézőit is éber figyelemmel fogja kísérni; méltatva vagy ostorozva a rendelkezése alatt álló eszközökkel.

Szóval a „**Füstölő**“ célja az, hogy Magyarország keresztény lakosságát minél hamarabb meggyőzze a zsidók javithatlan gonoszágáról; hogy a szatyra és a humor hatalmas s kevésbé korlátolható fegyvereivel minden téren lehető más állapotokat hozzon létre; s hogy mindig rámutasson a magyar keresztény közönség előtt arra, a mi szép, jó és igaz; amit pártolhat, amit fölkarolhat, amiért lelkesedhetik; vagy amitől utálattal és megvetéssel kell elfordulnia.

Mindenfelől az átalános corruptióról beszélnek. Mi erről akarunk tenni.

A zsidóság maholnap koldusbotra juttatja a keresztényeket. Mi erről akarunk tenni.

Tanintézményeink hanyat-homlok ássák alá a létfentartás, az egészség, és a józanság eszméjét.

Mi erről akarunk tenni.

A magyar irodalomban ma sokan olyanok bitorolnak tekintélyt és dicsőséget, kiknek ezekhez sem tehetség, sem érdem folytán nincs joguk. Mi erről akarunk tenni.

Van sok oly tehetséges költőnk, írónk, tudósunk és művészünk, kik afölötti elkeseredésükben, hogy a szemiták; zsidó-béresek és más cliquek szövetkezete folytán munkájuk sohasem fog megérdemelt méltánylásra találni, vagy egészen elhallgattak, vagy az utókorban kénytelenek helyezni reményüket. Mi erről akarunk tenni.

Olyan eredeti és fordított szépirodalmi művek és folyóiratok által van elárasztva az ország, amelyeknek olvasása valóságos megmérgezése minden ép kedélynek, s amelyek ennél fogva ép oly veszedelmesek, mint azok, akiknek tulajdonát képezik, t. i. a zsidók. Mi erről akarunk tenni.

És ezzel elmondtuk programmunkat. Adja az Isten, hogy Magyarország kereszténységének érdekében minden szavunk a szívek mélyéig hasson; s hogy minden fő által kellő mértékben találjon méltánylásra az a czél, amelyért a zászlót kitzűtük.

Budapest, 1881. október hóban

A „Füstölő“
szerkesztősege és kiadó-hivatala.

A „Füstölő“ előfizetési ára: egész évre 1 frt.

De kijelentjük, hogy csak egészéves előfizetéseket fogadunk el.

Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Egyes példány ára 10 kr.

Az előfizetések — legczélszerűbben posta-utalvánnyal — a „Füstölő“-kiadótlajdonosához, Bartalits Imréhez, (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12 sz. a.) intézendők.

Mutatványosokkal a terjesztésre szánt czimek szives bektüldése után szivesen szolgálunk.

A január hó elsején kiadott 3. szám tartalma:

Antisemita nevezetességek arcképcsarnoka. II. Stöcker Adolf Keresztély. — Liszt Ferencchez. (Költmény, Pipaszurkálótól.) — Honnan meríti mindentudását a zsidó orvos? (Sámsöntől.) — Apai szeretet. — Hiteles jóvendölések januárra. — „Mokhányc Berczi“ a dömbszögi kaszinóban. — Maczesz (Pipaszurkálótól.) — A táviró hivatalban. — Az állatkertben. — A jeggyűrt. (Pipa János históriáiból.) — Igazi fejtörő. (Pipaszurkálótól.) — Ágai Adolf és a „Drukk“. — A mellékleten: Szegedi füstök. (Ereszti: Dohányos János.) — Egy magyar-zsidó ömlengései. (Viperától.) — Irodalom. — Szerkesztői üzenetek. — Nemzeti fejtörő. — A borítékon: Fölhívás. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Keresztény czégek.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS és HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ: PIPA JÁNOS.

KIADÓ-TULAJDONOS: BARTALITS IMRE.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondosor vagy ennek
térfoga 5 kr.
Nyilttér soronként 20 kr.
Kéziratok nem adnak vissza.

Phinkelesz Kóbi, a fess jerek thü- nődései és esetei.

Na már láthok, hojd khüzeledi magát az az idüphant, amikhor én majd bhánni khezdek, hojd nem letthem phoét. Naprul-napra a leg-regényesebb dalgak thürtének megvelem, és én nem tudok megénekhelni úkhet. A minaph is milyen regényes thürténet thürtént velem. Att bhandokoltam a kherepesi óton a népszínház felé; hojd majd valami szép ismeret-séget csinálhassak. Nyolez óra felé járhatta az idő. Hát amint atth bhanda kolom, és már ép phen a vas otcza elé érkezek — egyszercsak egy hülgyet láthom kirahanni a vas-otczából, és egyenesen felém thartva a kherepesi-

ót felé rahanni. Na, nekhem sem khellethe thübb. Megvereghettem a vállamat, aztán azt mandtam:

— Khóbi, the fenegyerekh vagy; the szerencsés gyerekh vagy. Da hast' schon egy khaland.

Azzal othána rahantam a hülgynek. Le vált fátyolozva; de khünyed testmozdulataiból és gyöngyörű thermetéből khüvetkezhetve, még nagyon fiathalnak kellett lennie.

— Khisasszony, — khezdém majdnem foldokholva, mikhor üth phercz mólvá othólerthem, — tholán khocsira méltóztatnék ülni.

— Nincs szükségünk rá, — mandta a khedves. Én lélegzethet vetthem.

— De hiszen így thünkre teszi a kis thödőjét, — báthurkottam thovább vinni a beszélgetés. — Aztat phedig én nem engedhetek.

— Mi köze hozzá!

— Mi khüzüm szép khisasszony? Hát csak az, hogy én megvadlok egy emberbarát. És én a hománitás szemphantjából thiltakhozok az ilyen üngyilkhosság ellen.

— Eh, hagyjon el. Mindjárt czélnál leszek.

— Ugyebár orvoshoz méltóztatik emnyire sietni?

— Nem.

— Akkor hát beteghez méltóztatik sietni?

— Nem.

— Vagy betegnek méltóztatik lenni?

— Nem.

— No ez mégis csak forcsa, — gandaltam; — de mindegy: érdekes.

— Hány óra? — khérdezte mast meg ü.

Én khivettem az óramat, és ógy néztem meg, hojd láthassa, hojd remontoir-aranyóra, hojd láthassa, hojd fáim emberrel van dalga.

— Phunt nyolez, — vizonzám khészségesen.

— Jézus Mária! már nyolez! — khialtá erre egészen khétségsbeesetthen, s mastmár olyan borzasztóan khezde rahanni, hojd én már khezdtem sokhalni ez a khaland.

— De hát hova is tethszik így sietni, — khérdém, mikhor megint hozzá jothattam egy kis lélegzetvételhez.

— Ide ni, — mandá ü, s e perczben megálltunk egy ház előtt.

Én khörülnéztem magamat. Az egyethem-tér és az egyethem-otcza sarkhán váltunk.

— Ah, ide? — khérdém, s ógy tethszett, hojd e pillanatban meg ienne magyarázva előtthem a khedves ismeretlen roppant siethésének okha — tholán csak nem Rókha ór thánczthermébe?

— Ugy van. Már egy félórával előbb itt kellett volna lennem. Ezóta már bizonyosan tánczolnak. —

Hanem hallja, jegyezze meg, hogy ön egy szemtelen zsidó, amiért engem, akit nem ismert, meg mert szólítani.

Avval befördölte a khapón és poff! elthönte előlem.

En csak bámoltam. Mert so etwas hab' iach noch nie erlebt. Hojd egy hülgy a thödödjet tegye khuczára azért, hojd néhány percczel hamarabb érhesse a tháncziskolába. S hojd egy olyan kheresztény hülgy is ilyen khedvezetlen biografa adja khi rulum, nekhem, akhi nyolcz óra után garde-dame nélkül megy a tháncziskolába. Nekhem, Phinkelesz Khóbinak, a fess jerekhnek, a khinek a bajószkhájába, és a szakhálájába az egész Therezien-Stadt szépsége mind beléje van balandóva

Hanem én nem veszthetem el a lélekjelenléth. Báthran khivetthem az én noticz, — s belejegyezve a murálok khüze, hojd thübb goj hülgyet thübbé sahase szólíts meg, a Therez ablakha alá menthem khiephedhni magamat.

Aj, miért is nem lettem én egy phoét!

Bolond Istóknak.

Bolond Istók! Istók ucscse
Nagyon furcsa töled, kérlek,
Hogy mikor te velünk tartasz, (?)
Megeresztessz ránk egy élczet.

S ha még hogyha az a kis élcz
Falpraesett jó élcz volna! —
De egy olyan kifejezés,
Szalokban mely soh' sincs mondva.

Látolgattuk így is, úgy is,
Hogy hát vajjon miért tefted?
Talán bizony irigységből,
Lapodra mert nem fizetnek?

Uvagy mert tán „Soldberger úr“
Hirdetést fog adni mármost,
S megígta, hogy: „De csak úgy ám,
Ha üthi khend azt a Fánost!“

S rájöttünk: ez nem fér hozzád...
De a dolog bármint álljon:
Bolond Istók! — Istók ucscse
Te álljunk mi hadi-lábon.

Lipa János.

A khüro orvos ór.

Maxi dakter-lebent viszik egy kerületében levő községben lakó goj első szülött kis beteg gyermekéhez, s összetett kézzel kéri, rimánkodna a kétségbeesett szülők, hogy segítsen kis gyermekükön.

A dakterleben megérkezik, leveti keztyűjét, főlhúzza keztyűjét, s azt mondja: „Itt nincs semmi baj, nem is szükséges orvosságot rendelni“, és avval viteti magát haza, mint aki legjobban végezte orvosi kötelességét.

Ez történt egy este, másnap reggelre a kis gyermek meghalt. Nem volt semmi baja. Hadd pusztuljon a goj!

Ugyanezt a khüro orvos orat egy másik alkalommal egy másik goj szintén beteg kis gyermekéhez vitték, hogy gyógykezelje.

A dakterleben megérkezik, leveti keztyűjét, főlhúzza keztyűjét, s azt mondja: „Itt nincs semmi baj, nem is szükséges orvosságot rendelni“, és avval viteti magát haza, mint aki legjobban végezte orvosi kötelességét.

Az aggódó szülők azonban nem nyugodtak meg. Hozatnak azonnal egy keresztény orvost a negyedik szomszéd-községből. Az megérkezik, megvizsgálja a kis beteget, sietve ír rendelvényt, s azt mondja, hogy csak gyorsan az orvosságot, mert a kis beteg a legnagyobb foku tüdőgyulladásban szenved; de talán még lehet segíteni.

A kis beteg hetekig feküdt súlyos betegségben; de meggyógyult.

Megverte az Isten azt a kerületet, melynek nem „k ö r o r v o s a, hanem „k h ü r o r v o s a“ van!

Egyszer meg egy keresztény beteghez hitták éjjel a dakterleben székhelyén a dakterlebent, hogy az istenért, jöjjön minél előbb, mert a beteg, kinek lefekvéskor még semmi baja sem volt, nagyon rosszul van. A dakterleben megtudja, hogy a beteg egy szegény napszámosnő, kit alkalmasint fizetéses kör-orvosi kötelességből díjmentesen kell gyógykezelnie, azt mondja tehát, hogy hívjanak neki bábát, ő most nem mehet, majd elmegy reggel. A beteg reggelre meghalt; kis neveletlen árvák siratják benne édes anyjukat.

S ez a khüro orvos dakterleben valóságos csodagyerek! Egészen apjára ütött, apja pedig valóságos festő, és izraelnek mintaképül szolgáló pállodt száju úr. A dakterleben mihelyt kibujt a bécsi orvosi egyetemből mint a pondró gubójából, futott, meg sem állt hazáig, s hátán hozott magával egy nagy táblát, melyet azonnal kiakasztott lakásának, egy goj házának utczára néző falára, amelyen aranyos-sárga betűkkel fekete alapon hirdeti, hogy a szemészet, fülészet, fogászat, szülészet, sebészet, gégészet, bel- és külgógyászat orvos tudora, volt bécsi polyklinikai orvos. A legfontosabb az egész táblán az, hogy ez a szó „bécsi“ minden bizonytalanság feltűnés kedvéért a legnagyobb betűkkel van fölpingálva, akarván tudatni azt,

hogya ő Bécsben járt, hogyan ne tudna ő közönséges parasztokat rövid uton a más világra expedálni?

Mint khüro orvos valóságos nagyhatalomnak képzeli magát, csakúgy szórja az ukázokat kerületében, „meghagyatik“ stb. Egyszer himlő-oltás idején meg érkezik kerületének egyik községébe késő este, hol egész napestig várták az anyák beoltandó kisdedeikkel a bíró házánál; de este bizony hazaszéledtek. Körülnéz, nincs senki, akit beoltson. El kezd henczegni a községi bíróval, hogy mért nem teljesítette az ő rendeletét stb. A községi bíró tőzgyökeres magyar ember, már tovább nem tűrhetvén saját házában a zsidó gorbáskodását, pöffeszkedését, kinyitja az ajtót, nyakszirtén kapja a dakterlebet, viszi az ajtó felé, hogy a lába sem érte a földet, s az ajtóban egy nagyot rug a khüro orvos órnak arra a felére, amelyiken ülni szokott, s váj geschrien! a bírónak hegyes orru magyaros csizmája volt, s ahol a dakterlebennel érintkezésbe jött egy luk támadt a dakterleben — nadrágján, és egy kék folt, ott, ahol a nadrág kilukadt.

A khüro orvos ór hősileg megrepirált, s meg sem állva hazáig, elpanaszolta a thátnak és a máminak, hogy mi történt vele.

A tháti kíváncsián nézi meg a sérelem lokalizált territoriumát, s elordítja magát: „Áj váj! áj váj! lyuk van rajthad hátul édes fíjam! De legalább már a nodrágod ne szakhadt volna khi!“

... Megverte az Isten azt a kerületet, amelynek nem khüro vosa, hanem khüro vosa van ...

Makra Pipa.

A szinfalak mögöl.

Galiczenstein Nathán: (Elragadtatással.)

Ah, szeressen engem Omália.

A mália: Fizesse ki a khuntóim, Nathán.

Hiteles jövendölések februárra.

Berugó: Lemberg felül hús szél támad...
Csak nem hoz ránk zsidó-nyáját?

* A Drukk naptárból az Athenaeum összes lapjaihoz mellékelte „Intés“ daczára sem kelvén el egyetlen példány sem, Agai Adolf a „Bor-szem Jankó“ban ki nyilatkoztatja, hogy egy egy vöröshagyományért kész a Drukk egy-egy példányát becsereelni.

* A budapesti nemzeti színház drámabíráli bizottságáról akként bizonyítja be másodizben is a széptehetségű Ujvári Béla tanár, hogy a nemzetnek szegyenére manapság már a nemzeti színház drámabíráli bizottsága is clique, melynek itélőszéke elé ugyan hiába bocsátja egy protekciótlan poeta is a legjobb munkát, az a clique egy protekciótlan poetától ugyan soha sem fog semmit is előadásra elfogadni, hogy most meg már egy Párisban a legkiválóbb kritikának is teljes elismerését kinyert, és Párisban közkeveltségnek örvendő kedves kis vigjátékot fordítván le, s azt névtelenül nyújtván be a nemzeti színház drámabíráli-bizottságához, a nemzeti színház derék és lelkiismeretes drámabíráli-bizottsága ezt a darabot is elő nem adhatónak nyilatkoztatja ki. Ujvári azonban most sem mulasztja el azzal főzni le ezt a derék, lelkiismeretes cliqueből álló drámabíráli-bizottságot, hogy egy udvarias levelet ne intézzen hozzájuk, melyben bocsánatot ne kérjen tőlük azért, hogy elfelejtette odairni, hogy ezt a rossz darabot tulajdonképen valami „Sardou“ irta.

* A budapesti bazilika építészé, Ybl Miklós a fővárosi tanácsnál előterjesztvén, hogy a bazilika százesztendő óta folyó építkezését a mult év folyamán a templom édtég nyikorgó ajtainak megolajozásával hathatósan előmozdítván, az ezévi építkezésekre, illetőleg az ajtókilincsek kifenyésítésére 74,000 frtot kér megszavaztatni.

* A nemzeti színház igazgatósága áthatva a zsidó hordárok ama nemes versenyétől, melylyel a jegyek megvételében és kétszeres ár mellett való eladásában egymást fölülmulni igyekeznek, elhatározza, hogy a zsidó hordárok e nemes versenyének buzditásául a belépti-jegyek a rendkívüli előadások alkalmával ezután csakis nekik fognak eladatni.

* Jókai legujabb regényét befejezván, s e regényre nézve egy német napilaptól ama ajánlatot kapván, hogyha ők — ez a napilap — előbb kezdenek meg németül e regény közlését, mint „A Hon“ magyarul, ebben az esetben minden kötetért 1500 forintot, abban az esetben pedig, ha „A Hon“nal együtt lehet csak megkezdeniök a közlést, egyegy kötetért 700 forintot fizetnek neki, s Jókai „természetesen“ ezt az utóbbi ajánlatot fogadván el, s így saját magát egészen ok nélkül megint egy-két ezer forinttal rövidítvén meg: ennél az alkalomnál is bezonyítja, hogy mennyire méltatlan az irodalmi gaminok sardobálásaira, s mennyire méltatlanok vagyunk mi, hálátlan mai magyar kor az ő odaadó szeretetére, s arra, hogy fölülmulhatatlan tehetségének összeségével ezután is a magyar név minél halhatatlanabbá tételén fáradozva, egészségét, idejét, egész életét ezután is miérettünk áldozza föl.

Phinkelesz Kóbi a „Petőfi“-ben.

Pali cigány legény: Kezsit csokolom nágságos ur. Ha nem sajnálna egy kis ápróvizst a bándá sámára...

Phinkelesz Kóbi: Enyje Phali, hát nem látja, hojd még csak mast jüvök.

Pali cigány legény: Kezsit csokolom nágságos ur. Ha nem sajnálna egy kis ápróvizst a bándá sámára...

Phinkelesz Kóbi: Enyje Phali, hát nem látja, hojd már elmegyek?

Vasvári kóser népdal.

Nemsukhára lesz jó világ, hejre tyhutyu hepp,
Zsidókhé lesz Madjatország, hejre tyhutyu hepp,
Zsidó lesz ér az orszhágon, hepp, hepp, hepp,
A pharaszst meg csak áhugozzon, hejre tyhutyu hepp.

Jó világ lesz majd még ejszzer, hejre tyhutyu hepp,
Zsidóbul lesz a miniszther, hejre tyhutyu hepp,
Alisphán és szholgábró, hepp, hepp, hepp,
Khtúrjedző és khüsségbiró, hejre tyhutyu hepp.

A ghaj szánt-vet, mink arathunk, hejre tyhutyu hepp,
A pharaszsttal sosem tarthunk, hejre tyhutyu hepp,
De ha miránk adja szavát, hepp, hepp, hepp,
Khap ejd khis бүдös phálinkát, hejre tyhutyu hepp.

A budapesti ref. főgymnáziumból.

Magyar nyelv és ir. tanár (az ifjusági önképzőkör könyvtárnokához): Amint mondtam tehát. Az afele csip-csup poeták munkáit, mint amilyen Vecsey Sándor, Vajda János, meg a többi soknak a munkája, azokat tessék az elárverezendő

munkák közé sorozni. Az eladásukból befolyt pénz árán talán csak meg tudjuk majd venni a Toldy-trilógiát harmadik példányban.

A régesrég óta ígért, de még mindig kézhez nem szolgáltatott dióskifiről.

A kis Béla: Édes mama, te régesrég óta ígérted már nekem, hogy amelyik hónapban a tanító bácsi azt írja a kis könyvembe a magaviseletemről, hogy: „jó“, rögtön veszesz nekem egy dióskifit. Hát mikor veszed meg már azt a dióskifit?

Az édes mama: Majd. Csak légy türelemmel és várj.

A kis Béla: Igen, de én már eleget vártam. Most már te is várj.

APOTHEOSIS.

Körülbelül közel százra megy már azoknak a t. előfizetőinknek a száma, akik a postautalványok hátára címül a „Borsszem Jankó“ czimszalagját ragasztották. — Elértettük lelkes célzásukat. Hogy ők a „Borsszem Jankó“ előfizetői voltak, de józan fölvilágosításainkon ime már megtértek!

☞ Sipafüst-karikák. ☞

Egy slavoniai előfizetők értesít bennünket, hogy jelenlétében egy ottani polgár egy régi tizforintos bankjegyet vitt a szomszéd Mózes zsidóhoz beváltani. — A szomszéd Mózes zsidó azonban ezt csak az alatt a föltétel alatt volt hajlandó teljesíteni, ha 50 krajczárt levonhat magának abból a tizforintból, mert — ugymond — ezek a tizforintosok „nem kelendők.“ — Derék, leleményes, ölelnivaló Mózes szomszéd!

*

Ami gyönyörűség körülményénél fogva, hogy a budapesti nemzeti színház igazgatóságának ismét olyan előnyös föltételek mellett sikerült az óbudai Prott nevű zsidó-kántornak fiát, Perotti Gyulát a nemzeti színházhoz szerződtetni, hogy az óbudai zsidó-kántornak virágkereskedéssel is foglalkozó fia ismét 17,000 frtot kap egy esztendőre, öt hónapi szabadságidőben részesül, minden második, az ő közreműködésével színrekerülő operai-előadásból háromszor történt erős trüsszentése következtében ezután is minden bírság nélkül kivonhatja magát, az operákat kivétel nélkül olaszul énekelheti; — no meg aztán ama másik gyönyörűség körülményénél fogva, hogy a többi operai tagok közt is ugy a főszerepben, mint a karban olyan sok a zsidó, s a színész-iskolának operai-tanfolyamát is a drámai tanfolyammal együtt annyi sok zsidó hallgatja — a legnagyobb bizonyossággal szívfacsarodva nézhetünk eléje annak a küszöbön álló gyászos jövőnek, melyben a zsidó zsidó-boltok kellős közepébe épített opera-színház végre valahára elkészülvén és megnyitván: ez az opera-színház tulajdonképen a sz-zsidó opera-színház lesz.

*

A baltavári „óraság“ dominiumában: Baltavárott és Kisbérben Vas megyében zsidót választottak szerencsésen községbíróvá. Első teendőjük ezeknek az érdemes bíró uraknak az lesz, mikép folytatni a belügyministeriumhoz az iránt, hogy Baltavár ezentul a Saker-vár, Kis Bér pedig a Kis-Rebach nevet vehesse fel.

Sziklai Emilának.

(Kolozsvár, 1882. Január 17-ére.)

*Olvastam, hogy Fiamettát
Oly szépen játsztad s megkapón,
Hogy nem győztek tapsolni sem,
Ha dal fakadt kis ajkadon.*

*Olvastam. És szívem örült.
Mert azt sugta egy hang nekem:
Te is ugy jársz, mint Rálmai, —
Még visszahi a hűtelen.*

— " —

A nemzeti színház előtt.

— Nem tudja édes komám, micsoda ház ez, a melykbe annyi sok borotváltképzű zsidó jár ki s be?
— Nem t'om biz én édes komám; de alkalmazásint a zsinagóga lesz.

A Wasch-waari Sylveszter-bál.

Wasch-Waar, 12/1 1882.

Thekinthetes Szerkesztő Ór!

Vodjok báthur megirni magának edj bálhodusithás. Megvót nekünk odjanis egy Szülvesztri-bál, aki nadjszerűen khisikerülthe magát. Rendezű megvót a Phóklábu Joachim, akhi szhabű is, meg tháncz-meiszter is. Hojd hun thanuta meg a tháncz, oztot én nem thudok, de aztothat thudok, hojd ű jó tánczusnak meghartja magát. En már másnap megkhüldtem a Waschmedje Lapukhoknak a bálhodusithás, de az a szerkesztű elvethe a hajmaszagháját, phedig ha nincs hajmaszaga, akhur már nem is igozi izraelitenbál. Ozthán meg az a Lapukhok szerkesztű mind azukhat a régi német nevekhet irtha magának, phedig mink már régen megmadjarosithottuk (de khotya edj szó megvót ez!) magunkhat. Ozthának még azthutat is meghibázta, hogy a bál végét nem khü-zűtö kh', phedig ez vót a javája, mert hát itt mutathuk meg, hojd mink még is fenejerekhek megvadjunk ám.

És mast leirum a bál, fon elejéthű bisz eghisz a vége.

Hát a bál idj vótha.

En ott állutham magamat a süntésajthóba, mikhur edjszer csak djűttö a Khétsigbeeseth Henrik, ozthán khérdetzte thülemtű: „Khik vannak már itt phajtás?“ — Mundok nekhi: „Még csak a Mitakharsz Dávid van ottben, meg ozthán a Naffejű Guszti, —

mást én nem láthatom.“ — Ozthotat kherdi a Naffeju Guszti: „Hát mért nem mész még be a disztherembe?“ — Mundok nekhi: „Disztherem? hun van disztherem? hát nem a vendégszubába thartjuk a bál?“ — „Dehodj is nem, — mundja ű, — de hát az lesz ám a disztherem, mert abba lesz ám 4 djertja meg 2 thökör?“ — „Jól van, — mundok, — hát huldjek leszikh-e itt magukhat?“ — A Guszti mundja: „Az egisz waschwaari szipsig mind itt leszi magát. Itt lesz még a Bableves Dolfi is az ű fhelesigivel, meg az Ujbóthus Sándor is a thensasszonyával velem, meg a Likmony ór is a khedves szomszidjával és barátjával a búles Phávián órral; ozthán itt lesz a Botrokhos Bernát a khisasszony najdsáddal, ozthán a Szaphanyus Simon az egisz fhalamiájával.“ — „Hát a Fhagyus khisasszonyok nem djóvik el magukhat?“ — kherdi a Smüle. — „Thalán eljűnnek, — mundja a Gusztikha, — mert hát a Thakarik Khárol igen hja űkhet.“

Amint idj besziljük magunkat, hát csak djün ám a Nyökhöri ór, ozthán kérdezi, van-e már a bál? — „Lesz mindjárt, — mundja a Jordán Khóbi, akhi akhur djűtt ki a therebbű, — hát a fhelesig hun van?“ — „Most phucuzja a czhiptűjit, igen sárus lett, akikhur khi vót az utczára ludthollat kheresnyi.“ — „No csahk siess hamar,“ — mondja a Khóbi. — „Hát a thietek khisasszony hun van?“ — kherdi a Smüle a Kóbit. — „Oz is mindjárt djün, csak egy öveget theszi bele a diamant kharpereczbe.“

Alig hodj idj állunk, djün az ünzero bábaasszony az ű khedves férjével a Ballathor órral, ozthán djűtt a Burkhus Albert ór szinthen a khedves nejével, ozthán a Dhügrovács Khálmán ór az egész családjával, ozthán djűtt a Ballathor ór khedves veje, az Iczhik Vilmos szintén kedves fhelesigivel.

Ekhur én is hazamentem a khedves nejömért, ozthán kherdeztem: „No, khisz vadj már a rangvágathással?“ — Azt mondta: „Amit tegnap hozthál, oz már khétfelé van; de a mai az még nincs.“ — „No, csahk jere, menjünk, mojd inkhább khurán megdjűvünk, ozthán én is segíthek válugatni.“

Elmenthünk. Utkhübe kherdi tülem a fheleség: „Mit gondolsz, ott lesz-e a szhomszédfalusi Válogos ór?“ — „Nem thudok, — mundok én, — thalán eldjün a Khételkhdő órral, vodj phedig a Mithugrasz órral; a Róphülő ór igen várjo űkhet.“

Ozonban megkhezűdte a bál.

Nem szándékhum a fenes bált leirni. Ahhuz nincs thull, akhi azt leirja. Hát a jönrő höldjkhoszoru, ó, az meg fhűnséges vót. Nem lehet az edjes szhípsigekhet sem mind elmundani, csahk azokhat mondok el, akhik a leghűbb férfikhebelt muzgásba és dhubbansába hozthák. Ezek, a khisasszonyok khözül a Búrös Khádi, a Szhéles Cili, a Dhügrovács Hermin sthűbbi, sthűbbi; a menecskhek khözül az én fheleség, meg a Szhappanyusné, meg a Dhügrovácsné, meg a Pháviánné, sthűbbi thensasszonyok.

A szulgálat khitőnö volt. Khét sajtár lemonád, és három sajtár czhukrosviz fodjta el. Bor is elfodjta edj és fél liter, sör phedig 6 krűgl. A phékjerek phedig alig djőztő a fholosón a sok sóspherecz,

amnyit megethek a khisasszonyok bálkhübe. Khésőbb már be is hűttuk, hodj ledjen edj zenésszel thűbb. Ozthán ez is mindig fhujta a trumbithája.

Kheresztény vendég csahk khetű djűtt. Ezek is orakhok vóthak. Hanem ezek hát megjárthák. Ejjfel utthán a Botrokhos ór rendűztő edj kádril, az edjik ór beleszholt, hodj nincs thákt. Erre a Botrokhos ór azt mundja az ű thánczusnénak: „Mindjárt khidubok azt a hitvány goj.“ — A goj ezt meghallotha, s azt mondta a czhigányoknak: „Megállj, — számoljunk!“ — Erre lehözta az edjik kheztyű, s nekhi dhubja a Botrokhos órnak. Mink, de khülönösen a fhiatalság, khörül állóthuk azt a gojt. Összű akharktuk szhabnyi. Khi akharktuk dobnyi. Meg akarktuk ennyi. — Nem thudtuk: mit cshináljunk nekhi, udj föl vóthunk dühűde. Az meg csahk állutha, s a kheziben edj nagy bothot thartutt, mintha meg akhart volna bennünk verni. De mink megbhoszutuk magunkhat. Mind elszűktünk haza, khi az ajthón, khi az ablakon, és a goj maga maradt. Lefözthük khotyául. A goj ozthán maga lumphut meg a thársa reggelig. A czhigányok meg muzsikhaták nekhi. — Én khülönben magam is ott maradtam vóna, hodj szembeszáljak a gojjal, de mivel sok rungyot khölölt még válugatnyi, hát én mentem ki legelűször.

A jelenvolthak mindegyikhe jóllakhutian hadjta el a therem, és még sukháig fog visszaemlékheznyi a 1881. szűlvesztri-bál.

Jókhorgyűtt Rudolf,

tudományos nadj khereskhdű.

Egészen elfheledtem megirnyi a széphek khűzűtt a Cshámpás Janka, a Phupos Pepi meg a Búrösné. Phedig ezek sem khotyák. Thessék utthano phótunyi. A Waschmedje Lapukhokban is kipóthutam.

BÁBEL-NYELV.

Kintorna	—	Kötéltáncz.
Szivattyű	—	Szopóka.
Lepény	—	Ajándék.
Vigas	—	Kedélyes öreg.
Szemetelni	—	Kaosingatni.
Halhatatlanság	—	Néma beszéd.
Szemérem	—	Monokli.
Szopóka	—	Csecsemő.
Szórakozas	—	Czészzerű mód a szavazásnál.
Hangjegy	—	Nyelv.
Tapasztalás	—	Szurkolás.
Komorna	—	Agglegény.

A bebizonyított saját hasszon.

Hordár: Hohó, nem ugy verik a cigányt. Én ugy rohantam mint egy barom. Mikor pedig ugy rohan az ember, mint egy barom, akkor az embernek több jár, mint két hatos.

Israel Rosenzweig: Wie hájszt, édes borátom? Moga rohan, édes borátom. Mert okhar az a saját haszna, édes borátom. Mert okhar maga homarább ért ide, édes borátom. No már most éppenséggel nem adok thűbhet, mint két hatost, édes borátom.

A jó dakter.

Lilienthal: Nü hojd érzed magadnak?

Kolozsvári I. (Előbb Rindkopf.) Nadjon kholmizul. Ógy fáj mindig a hasam, de ógy fáj, hojd én explikálni sem tudok neked. The, nem thudnál véletlenségből valami jó daktert; aber einen von den úns'rigen; mert ebben a bota antisemitás világban a goj dakter még csinálhat valami nekhem, amit én suha meg nem khüszönök neki.

Lilienthal: Dehogy is nem thudok egy jó dakter. Nagyon is thudok. Ott van a Miksa v. Kheselykhü. Khitönő dakter. En nekhü khüszönök, hojd már thiz éve baldag üzvegy vadjok!

Vásárban.

Már egy félórája forgolódik egy zsidógyerek a vásáros órás körül. Végre sikerül neki a tolongásban egy órát zsebre dugni.

Órás: (azonnal észrevéve a lopást.) Hohó, te kölök, hova viszed azt az órát? — Ilyen áron nem eladó!

Zsidókölök: (leteszi az órát előbbeni he lyére.) Nem? — Nü én phedig thübb nem adok érte. (Elszalad.)

Amit nem lehet az egyetemen tanulni.

Haza jön a zsidó jogász az egyetemről, s hogy megmutassa apjának, hogy nem hiába volt négy évig Pesten, az első vacsora alkalmával, midőn a hig tojás kerül föl az asztalra, így szólal meg:

— Ophám, itth két thojás van odjan; dhe én bebizonyithok, hogy itt mégis három tojás van.

Apa: Jhó van fiam; akkhor hát én megehetek az egyiket, a mámi a másikat, s te a bebizonyított harmadikat.

Gyakorlaton.

Káplár: Hát miért teremtett az uristen magának akkora két nagy fület? Hát nem hallotta, hogy: „Jobbra át!”

Ujonez Salamon Khükürtczberg: Jeleitek olássan kháplár ór, én balogsothi vagyok!

Videki telefon.

Tiszatúly, 1882. Január hó.

Alig érkezett meg a „Füstölő” nagy felhőt verve a lát-határon, máris lázas remegés fogta el zsidóink kóser sziveit, annyira, hogy utolsó vergődésükben még egyszer megkísérelték szárnyaikat csattogatni. Illusztrációul a következő eset.

Szegény Lipóthék! kimaradtak a képviselők közül, mert valaki elég vakmerő volt őket a jobb értező emberek közül „kifőstőlni”, sőt eddigi pálinkás tekintélyüket is a pancsolásig megingatni. Annak a valakinek hadat üzentek. Körteskedtek, lázitottak, mindenki pártjukon állt. Azonban birt az a valaki egy hatalmas fegyverrel, s ez a „Fhőstőlő” volt. Gyorsan kiszemel a lázadt ellen közül egy megtormett szájhóst, lekenyerezi, markába nyomja Füstölőjét, vigye a választók közé, hadd szagolják Lett aztán egy megyére szóló corruptió; lett sok keserves áj! váj!

A sok Jakab és Smúlo orr a vöröshagyma legszebb színeit a legkülönbözőbb kiadásban játszotta

„Mit csinálthál te átkozott „Fhőstőlő”! Te egyptomi khilencz cshapás, — monologizálta valószínűleg Orravicz ór, — thünkre thetthed thanácsosi állásomat. Áj váj! was ftr e Misssethál! Jó akharatom így khüszöni meg ez a botha nép! Lám, ha én letthem volna bíró, vagy pénztárnok, nekhem is sokkal jobb lett volna, meg nekhik is sakkhal roszaab.”

X. X.

Az Istvántéri Dávid Klein, és az ő onokhája, az Izidor.

Izidorleben: Nogyopám! Iach hab' schon sehr vielmal gefragt von mir, mi is hát tholajdonképen az özlet?
Dávid Klein: Az igazi özlet, sollst dir's gut aufschreiben, Izidorleben, mindig a mások phénze.

Izidorleben: Nogyopám! Micsada pherczent az a gőjon, ha a 3 khrajzárért vett cithrom 10 khrajzárért adjuk el nekhi?

Dávid Klein: Mein liebes Khind Tholán ghundoltál valami ukhosat?

Izidorleben: Nü, én cshak azt ghundoltam, hojd egykhuur a pherczent ögy fogtak majd nhüvelni, hojd a czithrom szinét faghak nekhdnknek mindig ledtrghúni, azotán fagham rajtha egy lokhat fórti, és fagham a levibül a Zálíkhánknak limonád khészíteni, és fagham mégis 10 khrajzárért eladni

Dávid Klein: Gatt dú gerechter! Ez a jerek aminú ukhos, egy Rothschild lesz belde!

FEJTÖRŐ.

Összeavarta: $2 \times 2 = 4$.

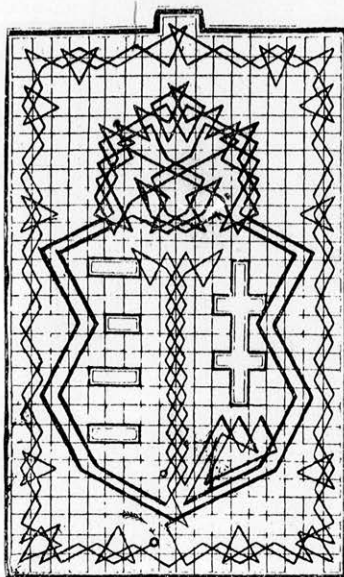

A helyesen megfejtők közül az első-nyertes a „12 rőpirat“ I. évi teljes folyamát; a második a „Regina“ című 2 kötetes regényt; a harmadik a „Tourandot kosara“ című mulató társalgót kapja.

Megfejtési határidő: február 20.

A „Füstölő“ 3. számában foglalt „Nemzeti fejtörő“ megfejtése.

Szózat.

Vörösmarty Mihálytól.

Hazádnak rendületlenül
Légy hive, óh magyar;
Bölcsöd ez majdan si-
ar s rod is
Mely ápol s eltakar.
A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely
Áldjon vagy verjen sors
keze
Itt élned halnod kell.

Ez a föld melyen any-
nyiszor
Apád vére folyt
Ez, melyhez minden
szent nevet
Egy ezredév csatolt.
Itt küzdenek honért a
hős
Árpádnak hadai
Itt tőrtek össze rabigát
Honyadnak karjai.

Szabadság itten hordó-
zák
Véres zászlóidat
S elhulltanak legjobb-
jaink
A hosszu harcz alatt.

És annyi balszerenese közt
Oly sok vizsály után,
Mégfogya bár, de törve nem
Él nemzet e hazán.

S népek hazája, nagy világ
Hozzád bírtan kiált:
„Egy ezredévi szenvedés
Kér éltet vagy halált!“
Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért

S keserve annyi hí kebel
Szakadt meg a honért.

Az nem lehet, hogy ész erő
És oly szent akarát
Hiába sorvadozzanak
Egy átok suly alatt.
Még jönni fog, még jönni kell!
Egy jobb kor, mely után
Durgó imádság epedez
Százczrek ajakán

Boldog új évet!

A helyesen megfejtők és jutalmat-nyertes nevei a borítékon vannak.

Szerkesztői üzenetek.

F—ó J—f. (Rm.) Reméljük, hogy legalább a jövőben kárpótol — —m —n. Kitűnőek. Lássá, mindjárt fölhasználtuk. Rendes munkatárs lesz? — K—y F—s. (Bpst.) Más, hasonirányu lapban megjelent közleményt még rejtvénybe földolgozva sem közlünk. — Türelmetlen. Talán jó verset írni sincs türelme. No de nekünk sem volt türelmünk végig olvasni. Jobbat, tömörebbet. — Egy keresztény. P. K. L-ról kiirni azokat, amiket ön közölt velünk, csak abban az esetben lehetne, ha adatokat szolgáltatna kezeink közé, vagy utalna bennünket annak hol való megszerezhetésére. — N. F. (Rozsnyó.) A két első kitűnő. A jövő számban mind a kettő m e g r a j z o l t a t v a fog napvilágot látni. Mennél többször. Az, hogy zsidóról vagy nem zsidóról szólnak összegyűjtött adomái, a legkevésbé sem tesz különbséget. A fő az, hogy egészen újak. ismeretlenek és csattanósak legyenek. — Koppantó. A vers tárgya nem volna rossz; de a homályos kivétel, a hézagok közzölhetetlenné teszik A rövid megszejtvényt félretetjük — B—y B—a. (Kssa.) Elismerő sorait köszönettel vettük; de a szerénység sokkal inkább jelszavunk, semhogy az efféle leveleket kiadhatnók. Kérdésére nézve válaszunk ez: használható dolgozatok folytonos küldése. — M. M. Amint láthatja teljesítettük óhaját. — N—gy L—ncz. Szívesen látjuk. Köszönet buzditó soraiért, s a cél iránt tanusított lelkes tevékenységért.

Mat számunkhoz rendkívül kedvezményáru regényeink jegyzéke és postautalvány van mellékelve.

Rendkívüli kedvezmény

a „FÜSTÖLŐ“ t. előfizetői részére.

Viszonozni óhajtván azon várakozáson felül tapasztalt pártfogást, melylyel t. előfizetőink bennünket megleptek, mi is meglepetést s rendkívüli kedvezményt kívánunk nyújtani t. előfizetőinknek, midőn a nálunk legutóbb megjelent, a világirodalom legujabb remekműveit s legérdekesebb regényeit magukban foglaló 25 kötet könyvet — együtt s egyszerre rendelve meg — oly mesés kedvezményáron adjuk, ami egészen ajándéknak mondható. Ily olcsó áron a hazában bizonyára még senki sem vett könyveket.

Adjuk inkább kedveskedésből s azért, hogy terjesszük a jó irányu könyveket a zsidó kiadók által a könyvpiacra hurczolt frivol férczmunkák helyett.

Az alábbi összesen 25 kötetből álló hat regényt tehát együtt s egyszerre rendelve meg, lapunk előfizetői 18 frt 40 kr. bolti ár helyett nálunk 6, mondhat frt kedvezményáron rendelhetik meg; ennek beküldése után a legközelebbi postával azonnal megküldjük a megrendelőnek az összes 25 kötetet.

A könyvek teljesen újak, tiszták és felvágatlanok. Erről czégünk kezeskedik.

Megjegyezzük, hogy e 25 kötetből álló 6 önálló regényt 6 frt rendkívüli kedvezményáron azonban csakis 1882. évi február hó 1-től egész 1882. évi márczius hó 1-ig bezárólag adhatjuk, s ez idő után a 25 kötet 18 frt 40 kr. bolti árából t. előfizetőinknek csakis 25⁰,-t engedhetünk; egyuttal azt is megjegyezzük, hogy mivel e mesés olcsó eladás nekünk áldozatunkba kerül, melylyel csakis lapunk előfizetőinek óhajtunk kedveskedni, másnak mint lapunk előfizetőinek ily áron nem adjuk e könyveket. E czélből kérjük t. előfizetőinket a mellékelt postautalványt használni s annak szelvényére, ha csak lehet, a nyomtatott czimszallagot felragasztani.

E 6 frtért együtt adandó regényeink a következők:

1) A „Rémes éjek“ regény Brot Alfonzetól 5 kötet; ára 4 frt. E nagyszabásu és világhírű új regény szintén a zsidók borzalmas bűneit festi — Egy rongyos zsidó fiu — mint a háborukban a zsidók közt rendszeren szokott, — kémül ajánlkozik az orosz hadseregnek a szabadságukért harczoló kaukázusiak ellen; ez utóbbiak emirjét árulás és méreg által hatalmába ejti s rabul magával viszi Párisba; elrabolja kincseit s ezekkel Párisban zsidó hitsorsosai társaságában a legzédelgőbb bankvállalatokat alapítja, báróvá lesz, s arra törekszik, hogy a Rothschildekkel versenyezhesen, s így nőül vehesse az emir leányát s ő lehessen ez uton emirrő. Átteszi kalandos vállalatait Amerikába s itt zsidó felényájaival még zédelgőbb csaló vállalatokba bocsájtkozik. Öngyilkosságok, a keletiek legveszélyesebb mérgezései, hullacserék, a szerelem kebelrázó drámái s a képzelem minden kigondolható borzalmait egyesülnek e megrázó dráma keretében. Érdekes s izgalmas drámájának történetét nem részletezhetjük itt bővebben, nehogy a történet teljes elbeszélésével csökkentsük az olvasásnál az olvasók figyelmét. Az újabb korban alig irtak ennél nagyobb szabásu s érdekesebb művet, melyben mégis semmi kétértelmű frivolság nincs s nők is bátran olvashatják.

2) „Az emir leánya“ regény szintén Brot Alfonzetól, 2 kötet, ára 1 frt 60 kr. folytatása a „Rémes éjek“-nek. Az előbbi regényben szerepelt Walker zsidó bankárt és bárót éri utol a végzet, itt sujtja érdeme szerint a keresztények istene. A keresztény milliók kelnek harczra a zsidó milliók ellen s a keresztény pénz győzi le a zsidót.

A keresztény „milliomos kisasszony“, a keresztényi bűnbánat eme példányképe, e megragadó szép leány szerelme és élettragédiája igazán érdekfeszítő.

3) „**A nyomorultak**“ Hugo Victortól 12 kötet; ára 6 frt. (Az előbbi kiadásnak 12 frt volt) „A nyomorultak“ a regényírók királyának, Hugo Victornak legmerészebb költői örökbecsű alkotása. Myriel püspöke a keresztényi ajtatosság igazi példánya, valódi szent és hős. Valjean János, a gályarab igazi tragikai alak s Cosette a költői szerelem tiszta hű képe. E mellett a francia forradalom nagy alakjai képezik az érdekes háttért.

4) „**Az esküdtszék ítélete**“ angol regény 2 kötet; ára 1 frt 60 kr. Egy angol lady tiszta s a skót házasságok érdekfeszítő történeteit tárgyalmazza. Nők részére kiválóan érdekes regény.

5) „**A bűnös nő**“ regény Lermina Gyulától 2 kötet; ára 1 frt 60 kr. Mint czime mutatja a bűnös nő kinszenvedéseit festi megrázó regénykeretben s e mellett hű képet ad a párisi munkás életből s a törvény termekből.

6) „**Regina**“ regény Wilssontól 2 kötet; ára 1 frt 60 kr. Az idylli tiszta szerelem költői gyöngye, egy amerikai leány érdekes élettörténetét festi.

Ezen hat regényt 25 kötetben lapunk előfizetői az idezárt postautalványon (melyen különben a „Füstölő“-re elő is fizethetni s más könyvek is megrendelhetők) **6 frtért kapják tőlünk rendkívüli kedvezményül.**

E könyvekből csak korlátolt számú példányok állván rendelkezésünkre, a megbízásokat csak addig teljesíthetjük, míg készletünk van; miért is a megrendelések gyors megtételét kérjük Budapest, 1882 február hó 1-én.

Bartalits Imre kiadóhivatala.

(VIII. Eszterházy-utca 12.)

Ugyanezen alkalomból ajánljuk t. előfizetőinknek a szintén nyomdánkban megjelenő „**Hölgyek Lapja**“-t, ez az egyetlen hetenként megjelenő szépirodalmi és divatlap; minden száma párisi divatképekkel jelen meg. A legelső írók dolgoznak belé, tisztán keresztény irányu, érdekes lap.

Előfizetési ára évnegyedre 3 frt; félévre 6 frt; egész évre 12 frt. Az előfizetési pénzek vagy hozzánk, vagy a szerkesztő-kiadó Milassin Vilmos urhoz (Budapest, Szervita-tér 8. sz.) küldendők.

Ugyanott jelen meg szintén hetenként négy ives füzetekben a „**Szépirodalmi Csarnok**“ regényfolyóirat a legujabb s legjobb irányu regényekkel; most a „**Pénz ő felsége**“ nagy regény foly benne. Előfizetési ára egész évre 52 füzetre 9 frt; félévre 26 füzetre 5 frt; évnegyedre 13 füzetre 2 frt 50 kr. — A „**Hölgyek Lapja**“ előfizetői ellenben a csarnokot egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr; évnegyedre pedig 1 frt 75 kr. kedvezményáron kapják.

Ebenführer György
fűszer- és vegyesáru-kereskedése
„a gyöngtyűkhoz.”
BUDAPEST,
VIII. ker., kőfaragó-utca 5. szám.

Wetzer Pál
rumburgi vászon, kész női és férfi fe-
hérmemű raktára,
„a szép magyar nőhöz.”
Budapest, uri- és koronaherezeg-
utca sarkán.

KOLLARITS JÓZSEF és fia
kész fehérmemű, vászon, asztalnemű
és szövött árúk gyári raktára,
az „Ypsilanti“-hoz.
Budapest, váci-utca 5. sz.

LŐRINCZ ISTVÁN
lábbeli-gyára.
Budapest, VI. muzeum-körút
5. szám.

KIRCHKNOPF és ADÁM
férfi és női harisnyák, kapczák, gallé-
rok, kézelők, ingbetétek és zsebkendők,
bőr-, ezérna- és posztókesztyűk raktára.
Budapest, Ferenciek tere 2. sz.

SZURMÁK V.
ezelőtt **SZURMÁK J.** és fia
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.
Budapest, kigyó utca 4. sz.

MONASZTERLY és KUZMIK utóda
udvari divat-áru szállítók.
Budapest, váci-utca 17. sz.

HEYEK ADOLF
BUDAPESTEN,
Szerita-tér és sütő-utca sarkán
a „vadásznhöz”
kötőpamutok, szabókellékek, szövött árúk, férfi-
női harisnyák és divat-cikkiek raktára.

KÜLÖNÖS FIGYELMÉRE MÉLTÓ.
A hírneves dr. **Forti**-féle
sebtapasz
mely rendkívüli gyógyereje, eloszlato,
erelő 3 fájdalomt csillapító hatása ál-
tal leggyorsabb, legbiztos s egyszers-
mind gyökeres gyógyulást eszközöl
különmű bajokban. Egy csomag ára
50 kr., nagyobb csomagé 1 forint
használati utasítással együtt, postán
küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Budapesten:
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész urnál király-
utca 12. sz.

Özv. Gyimóthy Károlyné
férfi lábbeli készítő.
BUDAPEST,
kecskeméti-utca 5. szám.

Sinkó József
termény-bizományi, fűszer, kőszén, ce-
ment, pala, olaj, gazdasági gépek, kaut-
schuk-takarók, gabna-ponyvak, gabna-
és gyapju-zsákok stb. üzlete.
Budapest, VI. új-utca 1. sz.

SIREMLÉKEK
rendkívül nagy választékban
Gerenday A.
első márványműgyárosnál,
Mária Valéria-utca 2.

SEEFELNER J. L.
m. kir. udvari papir-, rajz- és festő-
szer kereskedése; cs. és kir. szab.
Phönix-sokszorosító lapok főraktára.
BUDAPEST,
váci-utca 9. szám.

*) A „Füstölő” I. évfolyamában még
megjelenendő 8 számban a fentiekhez
hasonló apró hirdetések a 40 kr. vagyis
a 8 számban 3 frt 20 krral folyton fel-
vettetik. A felkérők a vidéki keresz-
tény ezreket, hirdetések szives bekü-
ldésére.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerárban. Istvánér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszer-
árban, Freung 7. sz. Fritz G. és R. gyógyfűszerkereskedésében, Bräunerstrasse 5. sz.
Prágában: Fürst József gyógyszerárban Poric 1071. II. Gracóban: Nedved A. gyógy-
szerárban a Mur-téren. Jassyban: Engel J. gyógyszerárban.
Továbbá kapható Budapesten: Pilloch F. (ezelőtt Jezovite) udv. gyógyszerárban
nagy (3) korona-utca. — Pataky K. gyógyszerésznél nagy korona-utca 26. szám. —
Wagner J. városház-téren. — Schernhoffer K. özv. a „nagy Kristófhöz” címzett gyógyszer-
árban, Kristóftér sarkán és idős Dr. Wagner D. gyógyszer. váci boulevard 59. —
Egressy K. gyógyszer. nádor-utca 2. ; Sztupa Gy. gyógyszer. a Kalvintéren. — Urbán J.
király-utca 98. sz. — Thalmayer és Seitz nádor-utca. — Kochmeister Frigyes utóda
nagy korona-utca 22. sz. — Telkessy J. udvari gyógyszerárban a várban. — Vlassék E.
gyógyszerárban a Krisztinavárosban — Frum J. gyógyszer-rész-él viziváros fu-utca —
Schwarzmayr K. gyógyszer. viziváros fő-utca. — Eiszdorfer G. gyógyszerárban Tabán-
ban (Rácvaros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és
Schäffer A. gyógyszer. urnál. — Berettyó-Ujfalu: Sárhéry L. — B.-Csabán: Varságh B.
— Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debreczenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K.,
Gölti N. és Örvényi O. — Dévaványa: Paczek G. — D.-Földváron: Nádhera P. — Eger-
ben: Köllner Lőrincz és Buzáth Lajos gyógyszerésznél. — Eperjesen: Isépy Gy. — Er-
sekujvárott: Conlegrer J. — Gesztelyen: Pintér P. — Gyöngyösön: Mersits N. — Győrött:
Müller K., Ziniel József. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: T-schler E. és
Merkel J. — Kaposvárt: Kecskény T. és Babocsay K. — Kassán: Korogtkó A., Wandra-
schek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karczagon: Bárhory B. — Késmárkon: Gmüer-
sich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Mada-
rason: Jung K. — Losoncson: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. —
Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászyon: Rátz Gy. — M.-Tu-
ron: Borbás J. — Miskolcson: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujház K. és Dr. Szabó Gy.
gyógyász — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonic A. — Nagy-Kanisán: Pra-
ger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánky L. N.-Kőrösön: Med-
veczky Gy. — Nagy-Szombaton: Pántoske R. — N.-Váradon: Huzella M., Molnar J. és
Nyiry Gy. gyógy. — Nyiregyháza: Korányi J. gysz., Szopkó Alfr. és Lederer I. gyógy-
szerész, és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Pécsen: Sipocz J. — Pozsonyban:
Piszlóry B. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombaton: Hamalari K. — Rozsnyon: r.
Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F. — Sümegen:
Stumborszky L. — Szathmáron: Bossen J., Dr. Lengyel M. és Boszörményi J. gyógyszer.
— Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy. gyógyszer.
— Székelyhídon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. — Tárpan: Monó J. — Temesvá-
rott: Tarczay I. és Jahner C. M. gyógyszer. — T.-Ujlakon: Roykó G. — Técsön: Agoston Gy.
— Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám Sándor, Fränkel M. gyógyszer. — Uru z. A.
Speck J. és Peltárszky A. — Veszprémben: Ferenczy K. — Zirozen: Tóth J. —
Erdélyország. Deesen: Roth P. — Kolozsvárt: Valentini A. és Biró J. — Brasson
Schuster K. J., Gyertyánffy és Versár. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Seg svárti
idős Miffelbacher J. B. — Seps-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Szász-
város: Graffins J. — Tövisen: Slafkovič J. — Zilahon: Weisz S.) — 10

Ezen kitünő hatás, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője:
Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám